

Der er ogsaa en anden Bestemmelse, som vistnok er kommen ind, siden Lovforslaget blev forelagt, der gaar ud paa, at det er tilladt at færdes med Motorvogne, der tilhøre Brandvæsenet og Sygehuse, paa alle Veje og til alle Tider. Det kunde blive en farlig Bestemmelse, dersom man ikke vidste, hvordan Forholdene ere ude omkring i Kommunerne. For hvis man kunde befrygte f. Eks., at en Landkommune vilde koste en Automobil til sin Brandfoged, som han kunde køre ud til Ildebrande med, eller en Automobil til at føre Sprøjten frem, saa kunde der blive megen Automobilkørsel. Eller hvis man kunde tænke sig, at vore Amsraad vilde koste Automobiler til deres Sygehuse, hvoraf vi have en hel Del paa Landet, saa vilde vi nok kunne faa en hel Del Automobilkørsel paa den Maade. Men jeg tror ikke, der er mange Amsraad, vistnok slet ingen, der ville koste Automobiler til deres Sygehuse, og da det derfor ikke vil blive brugt i nogen nævneværdig Grad, er det en Bestemmelse, som ikke vil faa stor Betydning, skønt den efter min Mening ikke ser godt ud i Lovforslaget.

Endnu er der en Bestemmelse i § 21, som jeg er det høje Landsting meget taknemmelig for, at det har indført. Se, Regeringen var jo bleven en lille Smule radikal der, da den forelagde Lovforslaget. Det kan være, at den nuværende Regering, som har arvet Lovforslaget fra sin Forgænger, slet ikke har forandret noget paa det Punkt, men i alt Fald har Regeringen ønsket, at der blev lidt længere Natkørsel, end der er for Øjeblikket, idet den ønskede at faa lagt en Maaned til. Jeg ser med Glæde, at Landstinget har slettet dette, og jeg tror, at Folketinget her med Glæde vil følge Landstinget. Det er min Overbevisning, at skulle vi endelig have Natkørsel, maa det kun være i de lyse Sommernætter. Hvis vi i den Tid, da det er mørkt om Natten, skulle have for megen Natkørsel med Automobiler, vil Befolkningen føle sig utryk og usikker og tør ikke komme paa Vejene, saa snart Solen er gaaet ned. Paa det Punkt haaber jeg derfor, Folketinget vil blive staaende ved den af Landstinget indførte Bestemmelse.

Endelig er der en Paragraf, jeg ønsker at omtale, nemlig Paragraffen om Afgift af Automobiler. Det er noget helt nyt, som vi ikke have set før. Vi have nu haft Automobilkørsel her i Landet i ikke saa faa Aar. Hvor mange ved jeg ikke, for vi havde den selvfølgelig længe, før vi begyndte at lovgive om den. Men

der er til Dags Dato aldrig ydet en rød Øre til Staten eller Kommunerne af Automobilejerne. Nu faa vi altsaa et nyt Princip indført, hvis Loven gaar igennem, og jeg hilser det med Glæde. Jeg har kun eet imod det. Saa vidt jeg har set, havde Landstinget ved anden Behandling indført en endnu bredere Basis, end der blev vedtaget ved tredje Behandling, idet det havde taget alle Automobiler med, medens Afgiften nu kun rammer Luksuskøretøjer. Saa vidt jeg husker, havde Landstinget ogsaa taget Motorcykler med. Jeg kunde godt tænke mig, at ogsaa alle andre Cykler en Gang i Tiden kom til at bære en Skat. Der er nogle, der mene, at man skal være meget forsigtig med at indføre nye Skatter, og det mener jeg ogsaa. Men hvis man ønsker stadig at gaa den Vej — og det er den Vej, gode Demokrater bør gaa — at lette Udgifterne saa meget som muligt til alle saadanne Ting, som den jævne og simple Befolkning stadig har Brug for, saa maa vi selvfølgelig for at faa Penge i Statskassen se os om efter nye Skatteobjekter, og jeg mener, at her var et udmærket godt Skatteobjekt. Jeg hilser derfor denne Bestemmelse med Glæde. Kun kunde jeg ønske, at den gik et Skridt videre, og forhaabentlig enes vi nok om det, da Landstinget var gaaet et Skridt videre ved Lovens anden Behandling. Jeg ser nok, at i Landstinget har Socialdemokraternes Ordfører udtalt sig meget skarpt og strengt imod denne Bestemmelse: der var ingen Mening i her at komme med et nyt Skatteobjekt. Jo, det synes jeg, der er rigtig god Mening i. Jeg tror nemlig, at de, der have Automobiler i dette Øjeblik, ere Folk, som enten mene at kunne tjene gode Penge derved eller ogsaa have saa mange Penge, at de ikke behøve at regne nogle faa Kroner, eller selv om det bliver 100 Kr., for nogen Verdens Ting. Det er ikke saa længe siden, vi fik en Skat, som der ikke blev gjort saa forfærdelig mange Indvendinger imod. Jeg kan illustrere det ved et Eksempel. Min Nabo og jeg ere saa heldige hver at have 3,000 Kr. Saa længe vi have dem i Lommen, have vi kun at svare Formueskat til Staten af dem, men lad os nu sige, at vi ville anvende dem. Jeg vil bygge mig et passende Hus, og naar jeg skal have en ordentlig Byggegrund, kan jeg ikke for 3,000 Kr. faa mere end et saadant Hus, som Socialdemokraterne mene er nødvendigt for en almindelig fattig Arbejdsmand, ikke mere, end Livsforholdene kræve. Men saa slipper jeg da for Skat?